

MESIKÄMMEN

Partiolippukunta Mankkaan Eräsusien jäsenlehti,
painos 250 kappaletta. No 3/98

Pääkirjoitus

Neljättä viikkoa teltassa oli makoisa kokemus, varsinkin tänä kesänä. Tuskin kukaan muistaa yhtä kosteaa suvea, tai harvemmin on nähnyt ruusunpölyn kukoistavan niin hyvin. Uimaharjoitus kuivalla maalla ei ollut enää kuivaharjoittelua.

Oppi hyvin tuntemaan miten eri asusteet kestävät jatkuvaa ryöpsytystä ja varsinkin miten kuivattaa kalusteensa vesisateessa. Ai mitenkä niin neljättä viikkoa? No ensin vaeltajien kanssa Lappiin pariksi viikoksi telttailemaan ja parisataa kilometriä Saariselän maastossa, sitten heti perään Väiski leirille rakentamaan.

Oli mahtava tunne seurata miten Eräsudet kasvoivat leirin aikana, sillä koko 1400 päisen leirin keskellä oli vain yksi savu, jossa oli kaksi lippukuntaa yhdessä ja alusta saakka yksi ainut johtaja paimentamassa. Monta urotekoa jäi mieleen, mutta mieleenpainuvuin sankari oli kokkimme, joka parin tunnin varoitusajalla astui remmiin, koska varsinainen kokki sairastui ja varakokki ei koskaan löytänyt perille.

Kuten BP opetti "Scoutin is outing", eli partiointi on ulkoilua, niin sitä oli Väiski 98 mitä suurimmassa määrin. Leiritaidot tulivat tutuiksi, sillä jokainen joka jaksoi pääsi varmasti rakentamaan leiriä ja leirirakenteita. Ylpeäksihän sitä tuli! Eräsudet selviytyivät aivan omin avuin, turhaan siinä mikään harmaa parta oli neuvomassa kirveen käyttöä tai sahan jurnuttamista, rakenteet näyttivät nousevan itsestään. Leiritaitoja ei opita nurkassa nyhjäyttämällä, vaan tekemällä.

Viimeisenä leiri-iltana puristeltiin sitten hammastahnaputkilot tyhjiksi ja rypisteltiin pyjamat ruttuun. Siis tietenkin sen takia, ettei kotona tiedettäisi niitä käytetyn...

Harmaa Susi (hiukan vanuttuneena)

Lippukunnanjohtajan puheenvuoro

Reilut puoli vuotta on jo vierähtänyt lippukunnan hallituksen vahtumisesta joten on korkea aika esittäytyä kunnolla. Monen Eräsuden kanssa on jo tultu tutuiksi näiden parin vuoden aikana jotka perheemme on lippukunnassa vaikuttanut.

Tarina on tuttu, pitkän linjan partiolainen joka perheen perustamisen myötä ajautui etäämmälle aktiivitoiminnasta. Kun esikoistyttyremme Tiiamari "Tiikeri" aloitti Mankkaan Eräsusien sudenpentulauma Oravissa oli luontevaa lähteä takaisin mukaan toimintaan.

Mieheni Ari löysi pian paikkansa Karhulaumassa sudenpentujohtajana. Itse toimin aluksi vanhempainneuvostossa, nyt siis lippukunnanjohtajana sekä Oravalaumassa Ripen apulaisena. Myöskin toinen tyttäremme Tania "Tatti" on ollut tuttu juttu retkillä, leireillä ja muussa toiminnassa varsinkin Oraville.

Tästä tämä syksy lähtee käyntiin merirosvoristeilyllä ja toivon että kaudesta tulee muistorikas meille kaikille.

Riitta Pohjola

... joka myös Risto Reippaana tunnetaan...

Laumacsittelyssä:

MITTARIMADOT

Mittarimadot on Mankkaan Eräsusien uusi tyttösudenpentulauma. Joka tiistai kololle kokoontuu 10 innokasta sudenpentua: Emma, Essi, Anni, Hanna, Geri, Aino, Salla, Viki, Katri ja Sofia. Laumanjohtajana on Arja. Laumailloissa riittää ääntä ja vauhtia, eikä tunnin kokousaika tahdo millään riittää. Merkkejä pitäisi päästä suorittamaan ja retkelle ja leirille olisi tottakai pakko päästä nyt- mieluiten ihan heti. Ensimmäisten kokousten aikana on tutustuttu partiokavereihin ja leikitty. Tosi jännä Seikkailumaan kartta löytyi yhdessä kokouksessa ja lippukuntaan on tutustuttu Jättiläisen talon avulla. Merirosvoseikkailu Valborgilla on jo takanapäin tämän lehden tullessa painosta. Mittarimadoilla on oma päiväkirja, johon jokainen vuorollaan kirjoittaa ja kolon seinällä on nähtävissä lauman hieno läsnäolotaulukko. Syksyn aikana päästään varmasti tutustumaan myös muihin lippukuntalaisiin. Ja lopuksi vielä: partiossa on kivaa!!

Terv. Mittarimadot

Vaeltajat Lapissa FAX/98:lla

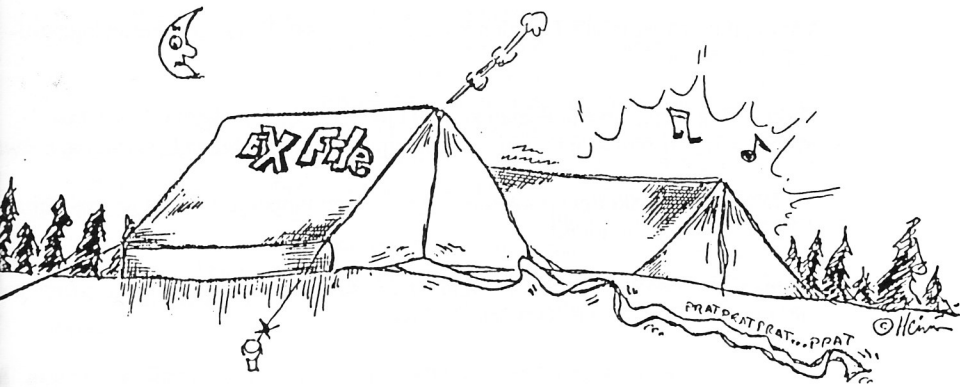
Heinäkuinen lapinvaelluksemme Saariselälle alkoi junamatkalla Rovaniemelle. Junassa nukkuminen on muutenkin epämukavaa, eikä Heinä-paralle riittänyt sänkyä, joten hän joutui "remontoimaan autoa" renkkojen ja kenkien seassa... Rovaniemen assalta jatkoimme bussilla Tankavaaralle, josta itse vaelluksen oli tarkoitus alkaa. Heti ensimmäiseksi suunnistimme päin honkia, ja jo parin tunnin kuluttua ryhmä rämä hajosi keskelle rakkaa. Tarulta hajosi selkä, Arjan keuhkot pettivät, Oksan jalalle kävi jotain, Tiiaa ei vaivannut mikään ja Heinä hermostui, kun kukaan ei osannutkaan käyttää kompassia.

Saavuimme siis ensimmäisen päivän etapille kolme päivää myöhässä aikataulusta, sillä innostuimme löysäilemään hieman liikaa... Noin joka kymmenes minuutti joku karjui "breikki", ja yleensä se breikki venähti puolentunnin blondivitsi-sessioksi. Enemmistön (4:1) mielipide oli, että vaelluksella pitää olla hauskaa, eikä sen onnistuneisuutta mitata kuljetun kilometrimäärän perustella.

Jokaisen päivän päätteeksi käytiin uimassa niin hyisessä vedessä, että Heinä sanoi meidän tyttöjen pelästyttäneen alueen kaikki karhut Hesaan asti kiljumisellamme. Iltaotskilla mietittiin seuraavan päivän aikataulua ja ratkottiin Ariadnen lankoja. Mitä syvemmälle Lappiin päästiin, sen kieroimmiksi alkoivat jutut muuttua... Ja partiolaisethan eivät siis kiroile. Telttoihin vetäymisen jälkeen tyttöjen teltasta kiirivät kaikki yksityisasiat julki, ja poikien teltassa Heinä ja Oksa lähettelivät kilvan fakseja.

Viimeinen yö nukuttiin Saariselän kaatopaikan nurkilla, vaikka Tiiaa ja Tarua olisi kiinnostanut enemmän lämmin sänky hotellissa... Päästiin sentään saunomaan ja kerrankin saatiin vaihdettua vaatteet, ilman että hyttyset söivät elävältä. Kokonaisuudessaan lapinvaelluksemme oli erittäin onnistunut, vaikka vaelsimme suunnitellusta kilometrimäärästä vain puolet (n.80 km). Oli tavallaan haikeaa palata sivistyksen pariin juuri kun apin hulluus iski...

Kassialma

Juoruja

-Fax Mulder on kuulemma Oxan hyvä tuttu Lapin vaellukselta. Kassi-Almakin on siivonnut suutaan...

-Sintti, apulaislippukunnanjohtajamme ja Pirjo, Sampomme kisasivat Espoon Punanen partiotaitokilpailussa, edustamalla Järvihaikkoja. Voittohan siitä heltisi, eli onnea naisedustuksellemme ja Järvihaukoille.

-Kesäleirillä katosi sukat, fikkari, karkkipussi ja kuulemma jonkun poikakaveri. Palauttaa voi kolon naulakkoon.

-Heinälle tuli perheenlisäystä samanaikaisesti lisensiaattityön aikoihin. Sai nimeksen Meri Kanerva, siis ei se lisensiaattityö.

-Vaeltajat keräävät rahaa Tapiolan kirkon myyjäisissä 28.11. ensi kesän kanootti-vaellusta varten.

-Pikkujoulua vietetään Mankkaan koululla joulukuussa, ajankohta ilmoitetaan myöhemmin, eli rypistele vartion- tai sudenpentujohtajasi hihaa kysyvän näköisenä.

-Irti huumeista maskotteja lippukunta myy vuoden loppuun. Lisätietoja saat Riitalta. Oiva joululahja muuten!

-Joulukalentereita on myynnissä, eli älä vain osta väärrennöksiä, vain Eräsusien kalenterit ovat niitä oikeita! Kysy vaikka Tuomolta.

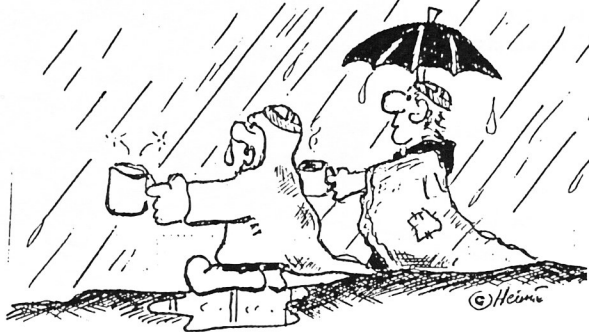
-Riihitysvaellus Nuuksion järviylängöllä oli kuulemma hiukan vaikea. Ainakin 10 kilometrin matkaan kului 12 tuntia. Siis jos ihminen liikkuu metsässä normaalisti 5 km tunnissa ja Cooper testissä (12 minuutissa) joku juoksee 3 kilometriä, niin voisi melkein väittää jonkun eksyneen...

Hein

Kilppareiden Kesäleiri

Meitä oli lähdössä Väiskille vain minä ja neljä vartsulaista. Tapasimme toisemme Tapiolassa ja heti siihen tupsahti radiohaastattelija, joka kyseli Essiltä kaikenlaista. Bussissa taas Kilpparit pommittivat johtajaansa (minua) kysymyksillä leiristä. Kun perille saavuttiin alkoi hillitön rakentaminen. Leiri meni sitten "aika" hyvin lu-
kuunottamatta pieni "kommelluksia". Ne muistan parhaiten. Yhtenä yönä Essi he-
räsi siihen, että nenään tippui vettä. Hän herätti minut ja näin, kuinka koko teltta
oli täynnä lätäköitä. Ulkona satoi kaatamalla, mutta menimme kuitenkin kahdes-
taan ulos Heinän teltalle. Yritimme herättää Heinää, mutta ei onnistunut kun teltan
oviaukko oli punottu kiinni. Sitten hiivimme märillä sukilla Järvihaikkojen telt-
taan. Kun pääsimme sisään, kuului tasainen tuhina ja teltassa oli ihanan lämmintä.
Saimme kuitenkin luvan mennä heidän telttaan. Menimme takaisin omaan telttaan
ja aloimme herättämään muita. Kerttu ja Tiina kyllä heräsivät, mutta Sini vaan
käänsi kylkeä mutisten "joo, joo" kunnes hän käännähti lätäkköön ja säpsähti "tää
telttahan laineltii!!" No, loppu yön nukuimme ihan hyvin poikien teltassa. Kun su-
darit saapuivat, saimme muuttaa minun neljän hengen telttaan. Tosinhan siellä oli
vähän ahdasta, kun meitä oli viisi, mutta ainakin oli lämmintä ja kuivaa. Olihan
leirillä uintimahdollisuuskin, mutta heti ensimmäisellä uintikerralla nimitimme
järven karvajärveksi. Koska pohjassa oleva ruskea liete tarttui iholle. Ohjelmanal-
dioissa teimme esim. ruokailuvälinepussin, rannekoruja, kalansuomustimen ym.
Leiriolympialaisissa tuli pientenkin voimat todistettua. Väiskillä oli myös leiri-
markkinat, jossa tarkoituksemme oli lippukuntamme kojussa myydä orjia ja hie-
rontaa. Aluksi kauppa kävi hyvin, mutta kun rupesi stamaan, myynti lopahti, myy-
tävät katosivat ja jotkut vain värjöttelivät pressun alla. Leirin lopussa huomasi, että
olimme kaikki tulleet leirihöperöiksi aika usein vapaa-aikana istuimme teltassa ja
lauoimme kaikkea pöhköä. Käytännössä katsoen koko leirin ajan satoi. Ainoa kau-
nispäivä oli leirikirkko päivä. Leiri oli kaikinpuolin hyvä järjestetty ja toimiva ja
olihan se kokemus sinänsä.

kirj. leirihöperö Suvi Kilppari-vartiosta

Adventtikalenterit

alkoi

Adventtikalenterien myynti(alkaa)jälleen lokakuun 12. päivänä. Lippukunnallemme on varattu PÄPA:n toimiston kartalta myyntialueeksi Mankkaa - Henttaa. Kalenterin hinta on 25 markkaa.

Viime vuonna kalentereita myytiin erityisenkin ahkerasti. Tänä vuonna olemme kuitenkin optimistisesti varautuneet jopa laajempaan levikkiin, onhan jäsenmäärämme lisääntynyt ja vanhojen lippukuntalaisten myyntitekniikka hioutunut aiemmissa koitoksissa huippuunsa. Jälleen saa perinteiden velvoittamana myös vanhempainneuvosto vastuulleen osan menestyksestä.

Viime vuonna kalenterirahat kulkeutuivat asiamiehelle mielenkiintoisiakin reittejä myöden, kuitenkin lopulta melkein kaikki. Nyt varmistamme kirjanpidon ja logistiikan. Kalenteriasiamies jakaa myytävät kalenterit jakolistoineen laumojen ja vartioiden johtajille, vaeltajien osalta Heinälle ja vanhempainneuvoston osalta Sintille, heidän kauttaan rahat tilitetään sitten kalenteriasiamiehelle.

Olen naisin asia on muistaa, että **rahat myyjä tilittää sille henkilölle, joka on kalenterit hänelle myytäväksi antanut.** Näin pääsemme täysin aukottomaan ketjuun...

Kalenterihankkeen aikataulu on seuraava:

to 1.10. kalentereiden jako alkaa PÄPA:ssa

ma 12.10. myynnin saa aloittaa

pe 4.12. rahat tilitettynä ja mahdolliset myymättömät kalenterit palautettuna kalenteriasiamiehelle.

Myyntimenestystä toivottaen

Tuomo N.
Kalenteriasiamies

